

EL CAPITALISME XINÈS NO S'ESCAPA DE LA CRISI DE SOBREPDUCCIÓ

Malgrat les promeses del Banc Popular Xinès de mantenir “estable el finançament del sector immobiliari (...) incloent bons i préstecs” (Bloomberg, 01-08-2022), es desenvolupa amb força la **CRISI DE SOBREPDUCCIÓ** en el sector immobiliari a la Xina que va començar a manifestar-se amb els impagaments d'Evergrande (que encara està negociant la reestructuració del seu deute). Des del 2020 hi ha hagut “com a mínim 14 concursos de creditors per part de promotors immobiliàries” i, en els dos primers mesos del 2022, han caigut les vendes: “Xina Vanke Co., el segon promotor més gran del país per vendes, va experimentar un descens del 44%. (...) l'empresa més important, Xina Overseas Land & Investment Ltd., va experimentar una caiguda del 48%.” (Bloomberg, 08-03-2022). La desesperació dels capitalistes immobiliaris xinesos és de tal magnitud que “han promès acceptar les existències d'all – així com de síndries, blat i ordi – dels agricultors com entrada per la compra de nous apartaments. (...) malgrat que els preus de l'habitatge han caigut a mínims històrics.” (Financial Times, 05-07-2022). L'afectació de la crisi no es limita al sector de la construcció i darrere de la construcció venen la resta de sectors com la “caiguda del 18% a la producció d'acer i ciment.” (El País, 19-09-2022).

Per intentar revertir la situació, l'Estat xinès al servei del capital ha desplegat la següent combinació de mesures monetàries i d'inversió directa el 2022: “el 15 d'abril, retallada del 0,25% a la ràtio de reserves requerides; (...) el 20 de maig, retallada del 0,35% al tipus mínim hipotecari; (...) el 23 de maig, pla de 33 mesures que inclouen 142.000 milions de iuans en descomptes de l'IVA i 300.000 milions de iuans de bons per a la construcció de ferrocarrils; (...) el 30 de juny, concessió d'1,1 bilions de iuans de finançament bancària per a infraestructures; (...) el 15 d'agost, retallada del 0,10% dels tipus d'interès; (...) el 19 d'agost, préstecs per 200.000 milions de iuans per a la propietat; (...) el 24 d'agost 300 mil milions de iuans de fons a bancs de política estatal per invertir en projectes d'infraestructura, 500.000 milions de iuans en bons especials de governs locals i 200.000 milions de iuans en bons que emetran les empreses estatals de generació d'energia” (Bloomberg, 26-08-2022). Tot això acompanyat de fins a 393.300 milions de dòlars en reduccions d'impostos per ajudar a les empreses.

A més, l'onada de calor i els incendis han reduït la producció hidroelèctrica i han obligat al tall de subministraments a diverses zones, especialment a Sichuan, comportant el tancament temporal de fàbriques.

En aquest context, alguns capitalistes recorren al robatori descarat, com en un grup d'empreses estatal a Qinghuangdao: “El grup comptava amb un total de 300.000 tones de concentrat (...) però només hi ha 100.000 tones en el dipòsit. (...) el valor en dòlars del material que falta és de 490 milions de dòlars.” (Bloomberg, 04-08-2022); o a Henan, on “els banquers de cinc prestadors de crèdit locals van robar diners dels depositants (...) sacsejant la confiança als 3.800 bancs que són crucials pel crèdit a l'àmbit rural xinès en desenvolupament. El banc central ha identificat recentment a 300 prestadors rurals com a institucions d'alt risc.” (Bloomberg, 02-08-2022).

Tot això té ja un impacte en sectors de la petita burgesia i de l'aristocràcia obrera, que han organitzat protestes com l'amenaça conjunta d'impagament de les hipoteques per forçar la represa de la construcció d'habitatges inacabats i que ha arribat “en quatre setmanes, [a] més de 320 projectes a 100 ciutats.” (Bloomberg, 03-08-2022). També s'han organitzat

protestes davant el corralito imposat pels bancs de Henan amb afectació a “400.000 clients amb un total de 40.000 milions de iuans (5.960 milions d'euros) dipositats”, obligant a l'Estat a intervenir per “tornar, en nom d'uns quants bancs rurals, els fons d'alguns clients (...).” (La Vanguardia, 12-07-2022).

Punta de llança del control social burgès

Les mesures introduïdes amb la justificació del Covid han sigut l'última reblada de clau del sistema de control social xinès que, mitjançant l'ús de les més altes tecnologies disponibles, és l'enveja de totes les burgesies mundials. Per exemple, s'han estat manipulant els anomenats “codis de salut” (d'ús obligat per accedir a mitjans de transport i locals públics) integrats a les aplicacions de mòbil per a bloquejar protestes. Tecnologies com la de reconeixement facial o l'ús d'IA per a revisar el contingut de les comunicacions han estat perfeccionades durant anys a Xinjiang, estenent-se gradualment a tot el territori.

Parlant del pla tecnològic, l'imperialisme xinès ha llançat un sistema operatiu alternatiu a Microsoft Windows anomenat openKylin, desenvolupat per empreses vinculades a l'exèrcit (The Wire, 17-07-2022) i intenta desenvolupar una alternativa a la internet controlada per EEUU basada en blockchain (The Wire, 24-07-2022). No obstant això, segueix endarrerit en la producció d'altres tecnologies, com tuneladores o avions civils: “Airbus ha confirmat aquest divendres la signatura de comandes amb Air Xina, Xina Eastern, Xina Southern i Shenzhen Airlines per un total de 292 avions de la família A320, valorats en 37.000 milions de dòlars.” (Europa Press, 01-07-2022), però és qüestió de temps que la burgesia xinesa prengui també posicions en aquests àmbits.

A Hong Kong, s'ha eliminat pràcticament tota dissidència pública a la integració amb la Xina i s'ha celebrat amb manifestacions patriòtiques el 25è aniversari de la recuperació de l'excolònia britànica.

La denominada “política de Covid zero” es manté malgrat que alguns sectors (com el lligat al primer ministre Li Keqiang) han començat a criticar-la tímidament pel seu impacte econòmic i com a manifestació del xoc intern d'interessos en vista del pròxim congrés del Partit (falsament autodenominat comunista). El control social, la prevenció davant la introducció d'una nova font de contagis, l'amenaça latent d'un tancament de fronteres si es reproduïx una epidèmia i la preparació per a la guerra, són els factors principals que determinen aquesta actuació: EEUU ja va intentar tancar la Xina dins de les seves fronteres al 2020 i intentarà no fallar un altre cop si se li presenta una nova ocasió.

De totes maneres, els dràstics confinaments i els tests massius obligatoris no han minvat substancialment el paper de VOLCÀ DE LA PRODUCCIÓ de la Xina a nivell mundial. Entre altres coses perquè el capitalisme xinès ha obligat a la classe obrera de molts sectors, sota pena de perdre el lloc de treball, a viure directament als centres de producció: ¡Veritables CAMPS DE CONCENTRACIÓ CAPITALISTES de mà d'obra assalariada!

Tot aquest panorama és una demostració més de la **falsedat del socialisme a la Xina**, amb o sense “característiques xineses”: **a la Xina hi ha CAPITALISME, sense més.**